

[Eva Møller]

samme niveau som det niveau, hvorpå de er undervist.

Det var KV-regeringens lovforslag. Jeg vil gerne medgive, at vi efter førstebehandlingen af dette lovforslag den 12. marts 1992 førte en række forhandlinger. De sidste forhandlinger under KV-regeringen blev ført en uge før alting gik i stå, og da var man ikke færdig med niveaudeling. Da stod der fortsat, at der skulle være niveaudeling i de ældste klasser, og de to daværende regeringspartier var enige om – og vi fremførte det med stor styrke i forhandlingerne – at niveaudeling var et ufravigeligt krav.

Så jeg vil gerne sige, at det har Det Konservative Folkeparti sagt, siden vi startede forhandlingerne, og det fortsætter vi med at sige. Vi har sagt, at for os behøvede man ikke at kalde det niveauer. Hvis man ville kalde det noget andet, var vi åbne over for det. Men der har altså aldrig været et lovforslag, hvor vi har fraveget niveaudelingen. Det vil jeg gerne understrege for saglighedens og den historiske korrektheds skyld.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Både i sin ordførertale og nu her i den korte bemærkning kører fru Eva Møller frem med de konservative ideer om denne niveaudeling. Vi har diskuteret denne sag til hudløshed, synes jeg.

Nu sagde fru Eva Møller noget, jeg fangede, og det var, at man gerne må kalde det noget andet end niveaudeling, bare det er det samme. Jamen det er lige præcis det, denne lov lægger op til: at man kan lave holdopdelingerne ud fra nogle pædagogiske vurderinger på de enkelte skoler, og at man kører den såkaldte periodeundervisning. Periode 1 går formentlig fra den 12. august – hvis det er skoleårets begyndelse – og så 3-4 måneder frem. Her foretager lærerne, skolebestyrelsen, og hvem der ellers er inddraget i det, en præcis inddeling af de hold, der skal være på den pågældende skole, i nogle tilfælde svarende til det nuværende niveaudelingssystem i de store klasser. Nu er fordel den, at man kan lave holdopdelinger mange andre steder end i de store klasser.

Det, jeg synes er helt fantastisk, er, at der gives kæmpefrihed til efter den første periode at lave en ny opdeling, hvis det viser sig, at den første opdeling, man lavede, ikke helt præcist

svarede til det, man havde forventet sig pædagogisk set. Det må da være en lykke for børnene på vore skoler, at de kan blive opdelt i nogle nye hold, hvis en periode viser, at det ikke gik så godt.

Derfor synes jeg, at jeg må appellere her fra Folketingets talerstol til Det Konservative Folkeparti, om vi dog ikke kunne finde en løsning, der gjorde, at også Det Konservative Folkeparti kunne finde forståelse for denne lov, der har så bred opbakning her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Jeg skal ikke blande mig i den disput, der udspiller sig lige nu, bare lige anholde anvendelsen af et enkelt begreb fra fru Eva Møllers side.

Jeg har deltaget med meget stor fornøjelse og glæde i DEO's – altså Danmarks Elevorganisations – kongres, hvor vi havde en levende og spændende debat med skolernes elever. Også jeg kom med en fortealelse på kongressen: Jeg kom også til at omtale folkeskolens afgangsprøve som en eksamen, og så mindede de unge mennesker mig om, at vi faktisk havde haft adskillige folkeskolereformer, og at det var længe siden, man overhovedet var gået til eksamen i folkeskolen. Det er nemlig sådan, at man ikke kan dumpe. Derfor er det en afgangsprøve og ikke en eksamen, vil jeg sige til fru Eva Møller.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Det sidste er jeg naturligvis helt klar over, og jeg beklager fortealelsen. Der stod også i det tidligere lovforslag, at der skulle være prøver på to niveauer, svarende til den undervisning, som eleverne havde modtaget.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Nødgaard, at for os er det ikke det samme, som at eleverne selv kan vælge. Det kunne de også efter KV-regeringens lovforslag. Der var frihed for eleverne til at vælge, hvilket hold de ville gå på, og de valgte sig ind på et hold for et helt år. Jeg føler mig overbevist om, at nøjagtig som det er i dag, kunne eleverne naturligvis vælge om, hvis de havde lyst til at vælge om. Der står jo ikke nogen og holder på dem og siger: Nu har du valgt det hold; her skal du blive. Hvis ele-